

Sygn. akt VIII U 2048/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Chaciński
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Sobczuk

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2017 roku w Lublinie

sprawy A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o prawo do renty socjalnej

na skutek odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 2 września 2015 roku znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VIII U 2048/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., działając na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej, odmówił A. M. prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu wskazano, że zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej z dnia 24 sierpnia 2015 roku nie jest on całkowicie niezdolny do pracy (k. 13 akt ZUS).

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł A. M., domagając się jej zmiany, poprzez przyznanie prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu wskazał, że stan jego zdrowia czyni go osobą całkowicie niezdolną do pracy w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, wynikającą z (...) (k. 2-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił i zważył, co następuje:

A. M. urodził się w dniu (...). Wiek 18 lat ukończył w dniu (...) (okoliczność bezsporna). Od dnia 1 września 2014 roku kontynuował naukę w (...) Ośrodku Szkolno- (...) dla (...) II w L.. Zakończenie nauki przewidywano na czerwiec

2018 roku (zaświadczenie – k. 3 akt ZUS), jednakże w październiku 2015 roku wnioskodawca został usunięty ze szkoły z uwagi na agresywne zachowania w stosunku do rówieśników (wywiad od matki skarżącego - opinia biegłego psychologa – k. 59 a.s.).

W dniu 19 czerwca 2015 roku wniósł o ustalenie prawa do renty socjalnej (k. 1-2 t. akt ZUS). Lekarz Orzecznik w dniu 23 lipca 2015 roku rozpoznał u niego: (...)w dzieciństwie i uznał go za całkowicie niezdolnego do pracy do dnia 31 lipca 2017 roku, wskazując, że całkowita niezdolność do pracy pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej (rozpoznanie – k. 15 dokumentacji medycznej, orzeczenie – k. 5 akt ZUS).

Badając ponownie wnioskodawcę w dniu 24 sierpnia 2015 roku, po wniesieniu od powyższego orzeczenia zarzutu wadliwości, Komisja Lekarska dokonała analogicznego rozpoznania jak Lekarz Orzecznik w dniu 23 lipca 2015 roku, jednakże uznała, że A. M. nie jest całkowicie niezdolny do pracy (zarzut wadliwości – k. 6 akt ZUS. rozpoznanie – k. 17 dokumentacji medycznej, orzeczenie – k. 8 akt ZUS).

W oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej organ rentowy wydał w dniu 2 września 2015 roku zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję (k. 13 akt ZUS).

W toku postępowania Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił, że A. M. nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Ze względu na schorzenia (...) jest on częściowo niezdolny do pracy.

W opinii z dnia 25 stycznia 2016 roku, następnie uzupełnionej w dniu 30 maja 2016 roku biegli sądowi lekarze: psychiatra i otolaryngolog oraz biegły sądowy psycholog rozpoznali u A. M.: (...) (...)Tym samym całość obrazu klinicznego nie sprowadza u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy ze względu na stan (...)z powodu naruszenia sprawności organizmu, powstałego przed 18 rokiem życia oraz podczas nauki szkolnej. Biegły sądowy lekarz otolaryngolog wskazał natomiast, że u A. M. występuje od pierwszego roku życia, po przebyciu(...)jest on osobą trwale częściowo niezdolną do pracy (opinia – k. 14 a.s., opinia uzupełniająca – k. 32 a.s.).

W opinii z dnia 13 grudnia 2016 roku kolejny biegły sądowy lekarz psychiatra, po przeprowadzeniu badań psychologicznych przez kolejnego biegłego sądowego psychologa, rozpoznał u skarżącego:(...) nie sprowadza na niego całkowitej niezdolności do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki szkolnej lub w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia (opinia – k. 61 a.s.).

W opinii z dnia 16 lutego 2017 roku biegły sądowy lekarz specjalista otolaryngolog rozpoznał u A. M. (...)nie czynią go całkowicie niezdolnym do pracy (opinia – k. 74 a.s.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z opinii biegłych lekarzy sądowych, dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd Okręgowy oparł się na wnioskach zawartych w opiniach biegłych sądowych sporządzonych w toku postępowania. Specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Odwołanie się przez Sąd do tych kryteriów oceny stanowi więc wystarczające i należyte uzasadnienie przyczyn uznania opinii biegłych za przekonujące (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 roku, II CK 572/04, LEX nr 151656). Wnioski środka dowodowego w postaci opinii biegłego mają być jasne, kategoryczne i przekonujące dla Sądu, jako bezstronnego arbitra w sprawie, dlatego gdy opinia biegłego czyni zadość tym wymogom, co pozwala uznać znaczące dla istoty sprawy okoliczności za wyjaśnione, to nie zachodzi potrzeba dopuszczania dowodu z dalszej opinii biegłych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1974 roku, II CR 638/74, OSP z 1975 roku, Nr 5, poz.

108). W ocenie Sądu sporządzone w sprawie opinie spełniają te kryteria. Granicę obowiązku prowadzenia przez Sąd postępowania dowodowego wyznacza, podlegająca kontroli instancyjnej, ocena czy dostatecznie wyjaśniono sporne okoliczności sprawy, okoliczność zaś, że opinia biegłych nie ma treści odpowiadającej stronie, zwłaszcza, gdy w sprawie wypowiadało się kilku kompetentnych pod względem fachowości biegłych, nie stanowi dostatecznego uzasadnienia dla przeprowadzenia dowodu z kolejnych opinii. Potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2008 roku, I UK 91/08, LEX nr 785520).

Biegli przeprowadzili bezpośrednie badanie ubezpieczonego, wnikliwie przeanalizowali dokumentację medyczną, na co w sposób jednoznaczny wskazuje treść wywołanych w sprawie opinii i omówili wpływ zdiagnozowanych u skarżącego schorzeń na zdolność do pracy. Biegli zgodnie stwierdzili, że występujące u A. M. schorzenia o (...) nie powodują całkowitej niezdolności do pracy, natomiast schorzenia (...) istniejące od dzieciństwa (od pierwszego roku życia) powodują trwałą częściową niezdolność do pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego wnioski zawarte w powołanych opiniach są wystarczająco uzasadnione. Z tych względów Sąd uznał wskazane opinie za wiarygodne, miarodajne i wyczerpujące, a przez to przedstawiające wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, sygn. II UKN 96/99, OSNP z 2000 roku Nr 23, poz. 869).

Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd Okręgowy w całości podzielił wnioski biegłych w zakresie oceny nieistnienia całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonego z uwagi na naruszenie sprawności organizmu powstałe przed ukończeniem 18 roku życia (do dnia 3 czerwca 2015 roku) lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy nie prowadził dalszego postępowania dowodowego. Wnioskodawca, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych, ani nie zgłosił żadnych merytorycznych zastrzeżeń do ostatnich ze sporządzonych w niniejszej sprawie opinii z dnia 13 grudnia 2016 roku i 16 lutego 2017 roku. Istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności zostały już należycie wyjaśnione. Biegli jednoznacznie, w obdarzonych wiarą opiniach, wskazali, czy wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności jego organizmu powstałego do dnia 3 czerwca 2015 roku lub w trakcie dalszej nauki przed ukończeniem 25 roku życia. Dalsze dopuszczanie kolejnych opinii byłoby uzasadnione tylko wówczas, kiedy sporządzone opinie byłyby sprzeczne lub niewłaściwie uzasadnione. Sąd Okręgowy podziela, bowiem w pełni stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 27 lipca 2010 roku (II CSK 119/10, LEX nr 603161) oraz postanowieniu z dnia 19 sierpnia 2009 roku (III CSK 7/09, LEX nr 533130) zgodnie, z którym Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszych biegłych lub opinii instytutu, gdy zachodzi taka potrzeba, a więc wtedy, gdy przeprowadzona już opinie zawierają istotne luki, są niekompletne, bo nie odpowiadają na postawione tezy dowodowe, niejasne, czyli nienależycie uzasadnione lub nieweryfikowalne, to jest, gdy przedstawiona ekspertyza nie pozwala organowi orzekającemu zweryfikować zawartego w niej rozumowania, co do trafności wniosków końcowych.

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 982, ze zmianami) zawartą w art. 4, renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Sporządzone w toku postępowania opinie biegłych lekarzy sądowych nie wskazują na istnienie takiego stopnia naruszenia sprawności organizmu A. M., który powoduje całkowitą niezdolność do pracy, wynikającą ze schorzeń powstałych przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie dalszej nauki do 25 roku życia. Z tego też względu zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja jest prawidłowa, a odwołanie wnioskodawcy podlega oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.